

Minden magára kicsit is adó portálon önkielégít egy animált gif-es szőke nő, az újságosra száradnak a kategóriák szerint rettenetes mennyiségben nyomott pornólapok, és bármikor rákattanhatunk egy felnőtteknek szóló oldalra. **Sokszor észre sem vesszük a körülöttünk eszeveszetten szexelő világot.**

Nem volt ez mindig így. Ifjúkorunk hajnalán, még a Kárpátok Géniusza és doktor docens akadémikus neje által felvirágoztatott aranykorszakban, illetve kicsivel utána, a kivilágítatlanul bűdös lépcsőházak idejében, nem volt ilyen szabados a világ. Ezek a kollektív emlékeink.

Kommunista pornó csóré nőkel

Az erotika és pornó csak Nyugaton virult és nyugati rokonok közvetítésével jutott belőle a felnőtteknek, mint az óvszerből. **Csábító pózokban csóré nős kártya**, a szekrény tetejére rejtve.

Apám szépen kivette a kezemből és annyit mondott, akkor kártyázol majd ezzel, amikor majd felnőtt lesz hozzá lányom. Az osztályból a srácoknak a Neckermann volt a Playboy, hosszasan és nyálukat csorgatva nézegették a melltartóban feszítő modelleket. **A vetkőző nős golyóstollat**

pedig a pad alatt, aztán sehogy

, mert a matektanár elvette, hogy ő is nézegethesse.

A moziban azokat a filmeket lestük, amiben jó sokat csókolóztak, pornófilmről nem is hallottunk, s ha igen, akkor azt hittük, hogy ilyen nincs is. Aztán lett, és néztük. Videón, ami akkor mindössze két szépfőnök volt az egész városban.

Fapados pornó,

így tudnám jellemezni az első 18 karikás filmélményemet. Az alig pár négyzetméteres szobában gyűlt össze egy kisebb moziteremre való társaság. **Az ablakot szigorúan lesötétítették, gyúródtunk, mint a heringek.**

Nekem egy hokedli jutott, ezen görnyedve ültem laposra a hátsó felemet az egyhuzamban levetített Keresztapa-sorozat alatt.

A pornófilmes kazetták Cicciolinával és ismeretlen pornósztárokkal a főszerepben csak jóval éjfél után kerültek elő. Akkor már a társaság egy része elszivárgott és vágni lehetett a cigifüstöt a szobában.

Azt nem tudom megmondani, hogy a társaságból hányan élvezték, akár szó szerint is a produkciót, de azt igen, hogy **a barátnőmmel először csak diszkrétén, aztán hangosan röhögtünk azon, ahogy a kéjes német nyögdecseleket az amatőr tolmácsnő fahangon „lefordította”.**

A film végét nem láttuk, a kazettát becsípte a videó. Vége volt az izgalmaknak.

A rendszerváltás előtt időközönként a birtokunkban volt egy lejátszó. Nem szabadott erről az udvaron mesélnem, de néha áthívhattam néhány „megbízható” barátot rajzfilmet vagy kalandfilmet nézni.

Ki nevet a végén, a kilencvenes évek mélyén

Péntek-szombat éjszakánként a német „műhódas” adókon, például a Sat 1-en leltünk rá az általunk „trapézszexfilmnek” elkeresztelt filmművészeti ágra.

Persze VHS-videón már akkoriban **gyakran néztünk valódi pornót is sunyiban**, de azokon annyit nem lehetett röhögni, mint a hetvenes évek nyugatnémet retro-erotikus opuszain, mert azokban tényleg beleadtak apait-anyait

A húsz évvel korábban forgatott filmek már akkor retrónak minősültek, s a trapéznadrágos, barkós, nagybajszos, szőrös férfiak, illetve a **hónaljkytás, egyenes hajú, körtemellű, általában lapos seggű nők** látványa iszonyatos kacagást váltott ki belőlünk, a nagyszobában tévé előtt söröző, cigiző, kommentáló tizenéves gimnazistákból.

Néha olyan röhögés volt egy-egy jeleneten, hogy az ablakot is ki kellett nyitni. Főleg a *Schulma dchen report* férfi szereplői voltak a legnevetésesebbek, de egy-egy zuhanyzó nő látványa, az imitált szexjelenet olyannyira vicces volt, hogy mindig az volt a konklúzió: ennél csak jobban lehet csinálni.

A kábeltévé őskora

A demokrácia kora reggelén még nem szegregálódott ennyire a társadalom, a kollektívizmus hagyományaként mindent megosztottunk egymással. A kábelt is, a tévét is. **Kábeltévés örületben égett egész Székelyudvarhely akkoriban**, igaz nem az Ati-Beta és az UTV versengtek akkor még a kegyeinkért, hanem a szomszédos

lépcsőházak videósai.

Akkoriban egy tévéről nézte mindenki, amit a videós DJ a sajátjára rakott. Egyszerű volt és nagyszerű, mi pedig nem tudtunk annyira örülni, amennyire jól esett egy-egy Tom és Jerry rajzfilm.

Egyszer azonban a macska-egér játék helyett **meztelen nénik és bácsik kergették egymást a képernyőn.**

Nem tudtuk mire vélni, de tetszett.

Persze a tévét anyuka mosogatóhabos kézzel, mint a villám, úgy kikapcsolta, majd mindenkinek elsuttogta, mit néztek a gyerekek.

Kölcsön szerelem visszajár

Lassan csak az archaizmusok szótárára kattintva tudjuk meg, mit jelentenek a videó kazetta, vhs szavak. Ám húsz éve ezek elégítették ki a legfelnőttebb szórakozásra kíváncsi ifjak fantáziáját. **A videótékák működtetői nagyon jól tudták ezt**, és tartottak is készleten jó pár darabot belőlük. Amelyek aztán kézről, kézre jártak, és használatuk után illett kezet mosni.

A haverokkal elkértük az unokatestvér videó lejátszóját. Ez sem ment kifejezetten könnyen, ki kellett várni, amíg ő már megnézte az összes kikölcsönzött filmet a tékából. Ahogy megkaptuk a sokat érő kincset 1-2 napra, a következő lépésben a videó kölcsönzőbe vezetett az utunk.

Vígjáték, akciófilm, dráma volt a menü, legalább 3-4 kazetta. **Közéjük csúsztatva a pornófilm is.**

A felügyelő nem nagyon

foglalkozott, hogy elértem-e, vagy sem a 18. életévet. Fizettem és már vihettem is.

A családdal az előző filmeket tekintettük meg, majd amikor tiszta volt a levegő, akkor előkerült az eldugott kazetta is.

Egy másik módja a nyomdából kilopott pornóújságoké volt. Más esetben ezeket egy kirándulás során „idegenből” vásároltuk meg. Udvarhelyen lesült volna a pofánk, vagy az eladó árult volna be.

Kezeket a paplan fölé

Zsenge gyerekkorom legfülledtebb erotikáját – az iratcsomók alól előkerülő olasz pornómagazinok után – már a csodadoboz, vagyis a tévé biztosította. Akkoriban még csak pelyhedzett, **naná, hogy nem a bajusz.** Ez persze nem vetett gátat a fantáziának és a korlátlan kíváncsiságnak.

De, hogy érdekesebb legyen a történet, az éjszakai erotikus műsorok vizslatása nem ment olyan könnyen, hogy akkor hátradőlök a fotelban, oszt jöjjön, aminek jönnie kell. Minden sokkal érdekesebb, ha az emberfiának mással, **egyenesen a szüleivel kell megosztania szobáját.**

Ennek örömeire akkoriban még a távirányító csatornaváltó gombjára görcsölt a kéz és nem egyébre. A szoba bármilyen neszére azonnali vad nyomkodás volt a válasz, szorgosan átkapcsolva valami rettentően érdekes politikai műsorra. Hogy mi lett volna a válasz a „miért nézel lenémított elemzéseket a közszolgálati csatornán éjjel kettőkor?” kérdésre, azt a mai napig sem tudom, de anno **határozottan normális lépésnek tűnt néhány percre ezzel váltani a Tutti Frutti vetkőzős műsort**, amíg megint teljes csend lesz, és biztosan mindenki alszik.

A német televíziók felnőtt, B kategóriás, pszeudo-erotikus műsorait kiválóan egészítette ki a helyi televízió által kínált, igencsak sajátosan értelmezett szombat esti láz. Itt nem egészen táncos tehetségeket kerestek, de felettébb ösztönzőleg hatott a zsenge pubertáskorukat élő fiatalokra, hogy **ők is kutassanak, és felfedezzenek ezt-azt.**

Az egész éjszakai, némított tévét bámuló, a szobában alvók minden mozdulatára figyelő rituálénak megvolt a maga esetlen bája és a rejtőzködés, a tiltott dolog ilyen nyílt sunyizása még adott egy löket adrenalint a fogyasztott tartalomtól amúgy is merevbe állt fejeknek. Aztán a „ma sem vettem észre” érzés is tökéletes önelégültséggel töltött el, nem is kellett egyéb a kamasz egónak.

Az egész gügyén vicces történetnek egy szelíd mosollyal és békés együttérzéssel feltett anyai jó tanács vetett véget: „Fiam, legalább ne ilyen szottyadt mellűeket nézz”.